

A Szentlélek és az egyház

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Apostolok cselekedetei 2:4-11; 17:11;
Róma 6:3-7; 1Korinthus 12:13; Efezus 1:22-23; 4:5-6

„És igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékében. Egy a test, és egy a Lélek, mint ahogy egy reménységre szól elhívásotok is. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség” (Ef 4:3-5, ÚRK).

Néha úgy gondoljuk, hogy a Szentlélek csak egyéni szinten működik, a hívők életében egyénileg van jelen. Ám a lelki közösségnek éppen ez az egyes emberekben végzett munka az alapja. Végeredményben a Szentlélek a felelős azért, hogy Krisztus egyháza létezik.

Gyakran megkísért a gondolat, hogy az egyház a mi evangelizációs és missziós tevékenységeinknek köszönhetően létezik és növekszik. Igen, Isten teljesíteni akarja az egyházra vonatkozó ragyogó terveit, és ezt a mi „segítségünkkel” teszi. Az egyház létének valódi oka azonban nem abban rejlik, amit mi teszünk, és nem is a hatékony szervezetünk és jól működő adminisztrációnk eredménye, bármennyire fontosak is ezek. Az egyház azért létezik, amit Isten már megtett értünk és amit jelenleg is tesz a Szentlélek által. A Szentlélek az, aki olyan lelki közösséget és testvériséget hoz létre, amelyben az általa ihletett írott Ige a hit és gyakorlat egyedüli zsinórmértéke. Az egyház teológiai egységének alapja a Lélektől ihletett Biblia. A Szentlélek munkája nélkül az egyház nem létezne és nem tudná folytatni egységes küldetésének teljesítését.

A SZENTLÉLEK EGYESÍT KRISZTUSSAL

A Szentlélek sokféle módon teremt egységet közöttünk. Egyházként nem léteznénk, ha a Szentlélek nem egyesítene bennünket Krisztussal. Krisztus az egyház feje (lásd Ef 1:22-23; 5:23). A Szentlélek által ténylegesen magához Krisztushoz kapcsolódunk. Egységben lenni Krisztussal a megváltásból fakadó összes áldás alapja, mert mindenünk, amink csak van az Úrban, tőle ered. A fiaivá és leányaivá fogad, megigazít és megszentel, győztes életre vezet a bűnnel szemben és végül megdicsőít a Krisztussal való egység által. Tehát egész keresztényi életünknek Ő az alapja.

Mit mondanak Krisztusnak és a Szentléleknek az egyház építésében betöltött szerepéről Ef 2:18, 20-22 és 1Pt 2:6-7 versei?

A Lélek által járulhatunk az Atyához. Jézus a kőszikla, üdvösségünk alapja, amelyre az épület minden része épül.

A Lélek munkája egyéni szinten a hit különleges közösségének, az egyháznak a kialakulását és növekedését eredményezi. Amikor tapasztaljuk, hogy egyedül a Krisztus Jézusba vetett hit által van üdvösségünk és megérint Isten szeretete, akkor „*a Szentlélek közössége*” valósul meg a gyülekezetben (2Kor 13:13). Az egyes hívők pedig új lelki házzá épülnek fel „*a Lélek által*” (Ef 2:22). Krisztus követőiként gondosan őriznünk kell „*a Lélek egységét a békességnek kötelében.*” Minden lehetséges úton-módon, megalkuvás nélkül törekedjünk a hívők közösségének egységére!

Olvassuk el Kol 3:12-14 szakaszát, majd válaszoljunk a következő kérdésekre! Hogyan lehet ezeket a tulajdonságokat bemutatni, hozzájárulva a gyülekezet egységéhez? Miért elengedhetetlenül fontosak ezek a tulajdonságok a gyülekezet egysége szempontjából?

A SZENTLÉLEK A KERESZTSÉG ÁLTAL TEREMT EGYSÉGET KÖZÖTTÜNK

Olvassuk el 1Kor 12:13 versét! Hogyan von egységbe a keresztség Krisztussal és a Szentlélekkel?

A Szentlélek az, aki egységet teremt közöttünk és bevon a hívők közösségébe. Krisztus lelki országába keresztség által kerülünk be, legalábbis a nyilvánosság szempontjából. Egy bizonyos egyház testébe keresztelkedünk meg. A keresztségnek tehát meghatározott közösségi dimenziója van, mint ahogy a közösség szempontjából fontos következményei is. Krisztus követőiként nem élhetünk csak magunkban, magunkért. Mindnyájunknak szüksége van mások támogatására, bátorítására, segítségére, és persze Istentől kapott küldetésünket sem tudjuk betölteni egymagunk. Ezért hozta létre a Mindenható az egyházat. Krisztust követni annyit jelent, mint más hívőkkel közösségben követni Őt. Ezért mondhatjuk, hogy a keresztség és az egyház a látható összetevő.

Olvassuk el Róm 6:3-7 szakaszát! Mit jelképez a bibliai keresztség?

Azt jelképezi, amikor a keresztségben eltemettünk a hullámsírba Jézus Krisztussal együtt, majd feltámadunk egy új életre Jézussal mint Urunkkal és Megváltónkkal való közösségben, hogy régi életünk megfeszítettett. Ezzel nyilvánosan is megvalljuk, hogy elfogadtuk Megváltónknak Krisztust. „A keresztség annak legünnepélyesebb közlése, hogy megtagadjuk a világot és énünk meghalt a bűnös élet számára. A víz elborítja a keresztelendőt, és egy közös meggyezésből létrejött szövetség köttetik az egész mennyei univerzum előtt. Az embert az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében merítik alá a hullámsírba, temetik el Krisztussal együtt a keresztségben, majd pedig feltámad a vízből azért, hogy új, Istenhez hűséges életet éljen” (Ellen G. White megjegyzései, *The SDA Bible Commentary*. [Hetednapi Adventista Bibliakommentár] 6. köt. 1074. o.). A keresztség olyan pozitív lépés, amit mindenkinek meg kell tenni, aki az Atya, a Fiú és a Szentlélek fennhatósága alatt kíván élni. Más szóval, a keresztség az őszinte megtérést jelzi, azt, hogy meghaltunk a régi életünknek, valamint jelzi az újjászületést vagy megtérést. Kölcsönös szövetségi kötelezettségeket is magában foglal. A hívő megígéri: hűséges lesz Istenhez és parancsolataihoz, Isten pedig kezeskedik azért, hogy számíthatunk segítségére mindig, amikor csak szükségünk van rá.

Meghoztuk-e már a döntést, hogy részesülünk a hívők keresztségében? Ha nem, mi akadályoz abban, hogy a keresztségben kövessük Krisztust? Ha megkeresztelkedtünk már alámerítéssel, hogyan hatott ez a szövetség Jézussal való közösségünkre, a lelki életünkre?

A SZENTLÉLEK EGYSÉGET TEREMT AZ EGYHÁZBAN ISTEN IGÉJE ÁLTAL

Olvassuk el Jn 5:39, 46-47, 8:31-32, valamint ApCsel 17:11 verseit! Mi Krisztus valódi tanítványának megkülönböztető jele? Miért nélkülözhetetlen a Biblia abban, hogy Krisztusra mutasson és segítsen hűségesen követni Őt?

A Biblia a Szentlélek elsődleges eszköze arra, hogy egyesítsen bennünket Krisztussal. Megbízható forrás, amiből megismerhetjük Krisztus és Isten akaratát. Ezért olyan fontos, hogy olvassuk a Szentírást és kívülről is megtanuljuk sok szakaszát. Továbbá a Biblia az a megbízható tekintély, amelynek alapján megkülönböztethetjük a lelki igazságot a hamisságtól. Pál nemes lelkűnek nevezte a béreabelieket és példaként állította őket mások elé (ApCsel 17:11), mert szorgalmasan tanulmányozták és kutatták az Írásokat, hogy megtudják, vajon igaz-e, amit hallottak.

Minden reformációnak és lelki ébredésnek – tekintet nélkül arra, hogy csak egyénileg érint bennünket vagy gyülekezeti szinten hat – a Szentíráson kell alapulnia. A Biblia az a fundamentum, amire hitünk épül; ugyanakkor a Jézus és Igéje iránti szeretet a kötelék, ami összetart bennünket.

Jn 17:17-21 szakaszában Jézus úgy beszél az egységről, mint ami a keresztény tanítványság megkülönböztető jegye. Mi ennek az egységnek az alapja Jn 17:17 szerint?

Az Isten Igéje igazság (Zsolt 119:160; Jn 17:17). Az egyház egységét a Szentlélek hozza létre Isten írott Igéje által. A Szentlélek sosem vezet arra, hogy kétségbe vonjuk, kritizáljuk a Biblia tanítását, mögöttes jelentést tulajdonítsunk neki vagy elégtelennek minősítsük. Sokkal inkább arra készlet, hogy értékeljük a Szentírás isteni tekintélyét. A Szentlélek sosem fordít el az írott Igétől és az élő Igétől sem. Sokkal inkább állandó, tudatos és készséges odaadásra készlet mindkettő iránt. A Biblia a világszéles teológiai egység alapvető forrása. Ha aláásnánk vagy gyengítenénk a feltétlen hitet a Bibliában mint Isten igazságának nyilvánlatkoztatásában, az egyház egysége kárt szenvedne.

Mennyi időt töltünk a Biblia tanulmányozásával? És ami még fontosabb: hogyan sajátíthatjuk el azt a képességet, hogy életünket alárendeljük tanításainak?

A SZENTLÉLEK HITBEN ÉS TANTÉTELEKBEN IS EGYSÉGET HOZ LÉTRE AZ EGYHÁZBAN

„Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Istene és Atyja mindenknek, aki mindenek felett van, mindent áthat, és mindenben jelen van” (Ef 4:5-6). Mit mond itt Pál az egységről és annak eredetéről?

A hitben és a tantételekben való egység csakis az Isten Szava iránti hűségben valósulhat meg. Minden hívővel lelki közösséget alkot az Úr, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Egyazon újjászületés, amit a Szentlélek idéz elő és egyazon engedelmesség, amire a Szentlélek tesz alkalmassá, a hit és gyakorlat olyasféle egységéhez vezet, ami felülír minden emberi és kulturális különbözőséget. Isten arra hív el, hogy engedelmeskedjünk Igéjének, és minden tőlünk telhetőt megtegyünk a békességért (Róm 12:18), végeredményben azonban nem vagyunk képesek teológiai egységet létrehozni vagy akár egy akaratra jutni az egyház testében. Azért van ez így, mert az egység nem vívmány, amit emberi erőfeszítéssel el lehet érni, hanem a Szentlélek ajándéka. A Lélek a hívőkben egyénileg, az egyházban pedig közösségesen munkálkodik. Ennek az egységnek Isten Igéje adja a teológiai alapot. Bármilyen hivatkozás a Szentlélekre az írott Ige nélkül gyanús tantételekhez és gyakorlatokhoz vezet. Ugyanakkor, ha a Szentlélek nélkül olvassuk és alkalmazzuk az írott Igét, az száraz és sivár lesz, mivel csak egy Úr van és egy hit, ami egy keresztséghez vezet. Gyülekezetünkben és az egyházban csak akkor fogunk valódi egységet tapasztalni, ha örömmel és hűségesen ragaszkodunk Isten Igéjéhez. És azt is elmondhatjuk, hogy ha nincs egység a hitben és a tantételekben, nem lesz egység a misszióban sem. „Egy Urunk, egy hitünk és egy keresztségünk van. Krisztus evangéliumának el kell jutnia minden társadalmi réteghez, minden nemzethez, minden nyelvhez és néphez. Az evangélium befolyásának kell egy nagy testvéri közösséggé kovácsolni bennünket. Csak egy Példaképünk van, akinek a jelleméhez kell igazodnunk, és akkor mindnyájan átalakulunk Krisztus képmására; teljes összhangban leszünk egymással; a nemzetiségek is összeolvadnak Jézus Krisztusban; egy akaraton és egy véleményen leszünk, gondolataink ugyanarra irányulnak, és együtt dicsőítjük Istent” (Ellen G. White: *Our High Calling*. [Magasztos elhívásunk] 171. o.).

Gondoljuk át Ellen G. White fenti kijelentését! Majd anélkül, hogy rőtön mások személye vagy magatartása miatt kezdenénk bosszankodni, csakis magunknak tegyük fel a kérdést: *Én mit tehetek azért, hogy elősegítsem ennek a csodálatos célnak, az egységnek a létrejöttét?*

A SZENTLÉLEK EGYESÍTI AZ EGYHÁZAT A MISSZIÓBAN ÉS A SZOLGÁLATBAN

ApCsel 2:4-11, 16-21 szakasza alapján mit tudhatunk meg arról, mi volt a következménye annak, hogy a Szentlélek kitöltetett az újtestamentumi hívőkre?

A Szentlélek tette lehetővé a leghatékonyabb missziómunkát, aminek tanúja volt a történelem az apostolok idejéig. Isten többet képes elvégezni egy kis létszámú csoporton keresztül, aminek tagjait egységbe fonja az iránta való hűség, mint egy nagy csoport által, amit szerteszt szabdal a megosztott hűség. Isten azonban még nagyobb dolgokat tehet általunk, ha mindnyájan odaszánjuk neki életünket, erőnket, talentumainkat és forrásainkat. Az újtestamentumi egyház a hívők életében és missziójában létrejött egységből nőtt ki. A hívők kis, félnék csoportja nőtt erőteljes sereggé, ami oly sok, eltérő kultúrával rendelkező, más nyelven beszélő népet ért az evangéliummal. Egy szívvel, egy lélekkel hirdették „*az Istennek nagyságos dolgait*” (ApCsel 2:11). Ugyanaz az Isten, aki tevékeny volt az újtestamentumi időben, tevékeny lesz a vég idején is, amikor a missziómunkát be kell fejezni Jézus második eljövele előtt.

Olvassuk el ApCsel 2:42-47 szakaszát! Még mi mindenben voltak egységesek az újtestamentumi hívők?

A pünkösdi missziós vállalkozáshoz társult számos egyéb tényező is, amiben a korai egyház egységesen lépett fel. Egyek voltak a Biblia tanulmányozásában és állhatatosan kitartottak az apostolok tudományában (ApCsel 2:42). Egyek voltak a közösségben, a kenyér megtörésében – ez utóbbi valószínűleg a közös istentiszteletre utal (ApCsel 2:42). Egyek voltak az imádkozásban (ApCsel 2:42) és Isten dicsőítésében (ApCsel 2:47). Egyek voltak abban, hogy szolgálják a szükségben lévőket, amikor nagylelkűen megosztották másokkal minden tulajdonukat, mindenük közös volt (ApCsel 2:44-45). Az együttes bibliatanulmányozás és a közösség ápolása készítette őket arra, hogy hirdessék a jó hírt és gyakorlati módon segítsenek. A Szentlélek megfogja nyitni a mi szemünket is a körülöttünk élők szükségleteire.

A saját gyülekezetünkben milyen tevékenységek mutatják a közösség egységét? Hogyan tehetnénk még többet?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Nekünk is az apostolokéhoz hasonló munkát kell végeznünk! Ahelyett, hogy valami különleges alkalomra várnánk, használjuk inkább a jelen lehetőségeit bölcsen arra, hogy a lélekmentés munkáját végezzük! Ne merítsük ki elménk erejét az idővel kapcsolatos spekulációkkal, mert azok az Úr kezében vannak, és Ő nem tárta fel azokat az emberek előtt! A Szentlélek irányítása alá kell helyeznünk életünket! Végezzük el jelenlegi kötelességeinket, adjuk az élet kenyerét – melyet emberi elgondolások nem fertőztek – az igazságra éhező lelkeknek” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 178. o.)!

„Minden egyén a befolyás középpontjába törekszik helyezni magát, és amíg Isten nem tesz valamit népéért, azok nem fogják meglátni, hogy a lélek egyedüli biztonsága az Istennek való alávetettség. Akkor Isten átalakító kegyelme az emberi szíven eddig nem ismert egységhez fog vezetni, mert akik hasonlónak váltak Krisztushoz, összhangban lesznek egymással. A Szentlélek egységet teremt” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 3. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 20. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit ért Ellen G. White ezen a kijelentésen: „Minden egyén a befolyás középpontjába törekszik helyezni magát”? Miért mondhatjuk, hogy ez mindegyikünknek természetes hajlama? Hogyan harcolhatunk ez ellen egyéni életünkben (lásd Fil 2:3-4)?
- 2) Egyesek úgy érvelnek, hogy ami valóban egyesít bennünket, az a szolgálat, nem pedig a tantétel. Sőt, azt mondják, a tantételek inkább megosztják az embereket, ezért nem szabad azokat előtérbe helyezni. Viszont miért nem lehet egység a misszióban és a szolgálatban, ha a tantételeket illetően megosztottság van? A közös hit miért jelent hathatós tényezőt az egységes és hatékony misszióban?
- 3) Ugyanakkor mennyi tere van a teológiai véleménykülönbségeknek? Kevesen vannak, akik minden részletében pontosan egyformán értelmezik az igazságot. Hogyan lehetünk egységesek az egyházban, miközben vannak közöttünk kisebb nézetkülönbségek? A helyi gyülekezetben miként kezelik a tagok az értelmezésbeli különbségeket, ugyanakkor miként ápolják az egységet?
- 4) Hogyan lehet a Biblia egységet teremtő eszköz? Milyen lelkület szükséges Isten Igéjének tanulmányozásához, hogy egyházként egységesek tudjunk maradni a misszióban és a hitben?

VÍZ, SZÉL ÉS HIT

Jézus arra biztat bennünket, hogy életünk szélvihara közepette is higgyünk Istenben.

Még ha nincs is víz a közelben, mind tudjuk, milyen érzés csónakban ülni. Még hasonlatainkban is felbukkan a kép. „Viharos” napokat élünk, „viharos” kapcsolataink vannak. „Elmerülünk” a sok munkában. Érezzük, hogy a teendők listája egyre hosszabb. Látjuk, hogy közelednek a határidők. Ismerjük a nyomást, hogy sokat teljesítsünk, de még többre törekedjünk. Aztán ott vannak még a családi teendők, a rokonok és a világ, és a csónakunk gyakran felborulni látszik. Néha úgy tűnik, nincs kiút. A problémák elborítanak, és nem látjuk, hogyan menekülhetnénk meg.

Ilyenkor segítségért kiáltunk. Azt akarjuk, hogy Jézus vagy valaki más mentsen meg. Az Írásban rengeteg ilyen segélykiáltást olvashatunk: „*Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek*” (Zsolt 69:2, RÚF)! Jó társaságban tudhatjuk magunkat, amikor Istenhez kiáltunk.

A kihívás abban áll, hogy bizzunk benne, Isten nem csupán meghallja kiáltásunkat, hanem a vihar közepette is a javunkért munkálkodik.

Jézus elmondja a tanítványoknak és nekünk, hogy Isten minden ember jólétét szem előtt tartja, főként azokét, akik úgy érzik, alámerülnek.

Nem kell amiatt aggódnunk, hogyan fogja Isten lecsendesíteni a vihart, elég tudnunk, hogy megteszi. Minden átvészelt vihar tovább mélyíti bizalmunkat és hitünket.

Isten segíthet megbirkózni napjaink állandó nyomásával! Isten nyugalmat hozhat viharos életünkbe!